

HÜSEYİNİ
(İlâhî)

DÜYEK

Lut fey yi te yüb bü
bır kez zi na
zar nı Al la hı
ey ler i se
sul ta nı
mız zi Kür sı
de ğil arş tan
da hi
Al la hı Â lî
o la ün vâ

Lutf eyleyip bir kez nazar
Eylerse ger sultânımız
Kürsî değil Arş'dan dahi
Âlî olan unvânımız

Benlik aradan dûr ola
Zulmet gidip pür-nûr ola
Mahzûn gönül mesrûr ola
Ma'mûr olan vîrânımız

Vahdet şarâbın kim içe
Fânî alâyıktan geçe
Ger haşr ola nice nice
Ayılmaya mestânımız

Sevk ile bülbüller öte
Âvâzı âfâkı tuta
Her lahza tâze gül bite
Hiç solmaya bostânımız

Ola HÜDÂYÎ'ye atâ
Can sem'ine ire nidâ
Derdin veren kâdir Hudâ
Bir gün vere dermânımız (I)